1893

AFSENDER
Laura Warberg

MODTAGER
Christine Mackie

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Da

Dateringsbegrundelse:
Brevet er kun dateret "Fredag Form." Alhed Larsen stoppede på Den Kongelige Porcelainsfabrik i forsommeren 1893, og det fremgår af brevet, at hu er hjemme hos forældrene og i krise over sit forliste forhold til sin forlovede. Rejsen til Italien er foreløbigt udsat. Denne fandt sted feb. 1894 til april 1895.
Brevet må være skrevet i anden halvdel af året 1893.

Generel kommentar:
Alhed Larsen var en tid forlovet med Harald Balslev/Studenten, men forholdet førte ikke til ægteskab.
Feb. 1894 til april 1895 var Alhed i Italien. Rejsen kunne realiseres, da Nicoline von Sperling forærede Alhed et større beløb til formålet.
Hvilan var en højskole i Sverige. Alhed Larsen og hendes søskende besøgte den flere gange og var venner med forstanderfamilien.
Johanne/Junge Larsen underviste Frøken Poulsen i klaverspil 1893-1895. Frk. Poulsen må samtidig selv have haft elever, eftersom Laura Warberg håbede, at Christine Mackie kunne overtage disse efter Poulsens bryllup med herredsfogeden.
Frøken Gr. og Fru R. og Fru Sørensen kendes ikke. Bran er muligvis Julie Brandt.

Modtagersted:
København V, 3, Waldemarsgade 30

Omtalte personer:
Harald Balslev
Johanne Brandstrup
Julie Brandt
Alhed Larsen
Johanne Christine Larsen
Eli Laub

Frederik Laub
- Poulsen, Frøken
Ellen Sawyer
Erik Schaffalitzky de Muckadell
Ingelise Schaffalitzky de Muckadell
- Vesterdal
Albrecht Warberg
Else Warberg

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB8500

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Louise Brønsted

DOKUMENTINDHOLD

Laura Warberg har hverken plads eller arbejde til Eli Laub.
Alhed Larsen kommer kun til Italien, hvis der dukker uventede penge op.
Laura har ønsket, at Alhed kunne komme på rejse for at dulme sin sorg, men Alhed forekommer langt gladere nu. Laura er såret over, at Alhed ikke betror sig til hende, for hun er den af alle, som situationen går mest på.
Lauras hovede og mave er dårlige.
Alhed og Ellen Sawyer skal til Odense i ærinder, og de tager Vesterdal med hjem. De har været på visit på Arreskov, og greven og grevinden var mageløst venlige.
Laura beder Christine sende forskellige ting.
Christine skal ikke begynde at lære maskinskrivning.
Laura savner breve fra Christine og vil sende frimærker.

TRANSSKRIPTION

[Håndskrevet i brevet:]
Fredag Form.

Kjæreste Basse!
Dersom Alhed paa en eller anden Maade kommer helt, saa vil jeg vist nok tage Eli, men med Alhed hjemme veed Du jo vi har hverken Plads eller noget til hende at bestille. Men til Italien kommer hun jo ikke, jeg har helt opgivet det, skulde der ikke komme aldeles uventet Midler dertil. Nu er jeg heller ikke saa opsat paa det mere, Du veed, jeg har ønsket det langt mere for hendes Sorg end for hendes Helbred, og Du mener jo dog, at det nok klarer sig med hende og Studenten. Hun er i alt i alt ikke melankolsk nu, saa rask og stille tilfreds og glad. Men hvorfor i al Verden skriver Mennesket ikke til hende! Jeg er ikke ganske sikker paa, at det bliver til noget, før jeg har Visheden i Hænder. Men maaske har han skrevet at jeg ikke veed af. Det er mig en grulig Sorg at hun slet ikke vil tale med mig derom naar hun dog taler med Eder alle om det. Og ingen af dem alle ligger det dog saadan paa Sinde, at hun skal blive lykkelig som mig, og ingen gaaer i den Grad op i det, som jeg, der er saa utaalmodig af Sind. Dersom A. virkelig er forlovet og gaaer og tier med det for mig, saa vil det gaa mig grulig nær. Jeg synes at jeg skulde da være den første hun skulde betroe sig til. Men jeg har nu foresat mig ikke at tale med hende derom mere. Mit Hoved er snavst i al denne Tid, jeg trænger til at komme lidt ud, jeg er saa plaget med Uro og Susen i Hovedet. I Søndags maatte jeg kjøre hjem fra Gjelskov, jeg blev saa syg deromme, i Maven og Hovedet, laa næste Dag i en stor Døs og var uret nogle Dage. Nu er jeg frisk igjen og vil begynde at gaae lidt i Haven.

Imorgen skal A. og Elle til Odense at besørge Ærinder for mig og et vigtigt Ærinde for dem selv. De er bedt til Middag hos Westerdal Kl. 2 1/2 og saa tager de ham med hjem; Far vil absolut have dem med 7 Toget, at han kan tage en L'hombre. Igaar var de gaaende til Arreskov en Visit, Greven og Grevinden var saa mageløs venlige mod dem, fulgte dem begge ned og hjalp dem Tøjet paa. Jeg vilde have været med, men de vilde alene og det kunde jeg saa godt gaae med paa. De fik dejlig Chocolade af den fineste Spisech. hun havde ikke andet, spurgte hvad de vilde have enten Kaffe, The eller Chocolade. Paa Hjemvejen var de nede hos Ben[ulæseligt] at bestille S[ulæseligt]br., naar de vil sende Broderiet paa Tirsdag, saa vil han have det færdigt til Fredag saa nu faaer jeg det nok til d. 20_de_. - Saa de skal til Hvilan! det er meget de vil det i denne Vinter. Ja gid jeg saa fik Skabet! jeg savner det meget. Du sender vel i Kassen Alheds Skjørt, den Bog og jeg syntes Du talte om, at Du havde snavsede Lommetørklæder. Sender du det Lørdag, saa kan vi lige naae at faae dem med i Vask paa Mandag. Og en Bog? Du og Bran kan da sagtens gaae hen med den Kasse om Aftenen.
Tænk nu er Frøken Paulsen bleven forlovet med en Herredsfuldmægtig i Svendborg. Jeg er vis paa Du kunde faae elle hendes Elever efter hende, og naar Du saa kunde faae lidt paa et Theater, saa kunde Du helt sørge for Dig selv. Far mener ikke Du skal lære Skrivemaskine, see det saa i al Fald an en Tid endnu. Kil bare paa med Musiken og hold Stenografien vedlige. Ja gid Du kunde faae lidt Arbejde for Frøken Gr; men den Stakkel, hvor jeg er bedrøvet over hun er daarlig. Hils hende tusinde Gange, Du ser vel op til hende en Gang?? Hør nu Basse! vil Du nu sætte Dig for at skrive udførlige Breve til os, jeg vil holde Dig med Frimærker til at skrive en Gang om Ugen, det er mig en saa stor Adspredelse at faae Breve fra Eder, og Johanne kan jeg jo ikke mere gjøre rigtig Fordring paa. Men skriv saa et Par Gange paa et Brev om alle mulige Smaating, om Dine Musiktimer o.s.v. hvad der angaaer Dig selv, det vil ogsaa blive langt lettere at skrive, naar Du kommer i Gang med at skrive om alt muligt smaat og stort. Saa skal jeg svare i samme Dur. Endog Far sagde igaar, at Du skriver saa lidt om Dig selv. - Stakkels Laub jeg vilde saa gjærne hjælpe ham om ikke før saa kan vi jo see ad efter Maj. - Det var dumt, Du ikke havde skrevet derned at Du kom med Iltoget; saa kunde Du have faaet den nye Kjole paa. Jeg bad Fru Sørensen sende Livet videre, saa vi saae det slet ikke. Det er rart de begge er hjemme! Nu Farvel lille Basse! Nu skal jeg skrive til Fru R. og Tante og Tante Else, har ikke skrevet et Brev endnu siden Jul.

[Skrevet på tværs henover den først skrevne tekst; s. 4:]
Næste Gang skal Du faae Frimærker. Nu venter jeg ikke Brev før d. 20_de_

men saa vil jeg have et godt og langt.
Kjærlig Hilsen fra Mor

Fredag Form.

Kjæreste Basse!

Dersom Alfhild paa en eller anden Maade kommer hen, saa vil jeg vist nok tage Eli, men med Alfhild hjemme saa vil vi vist have hverken Plads eller noget til Penge at kontille. Men til Italien kommer hun jo ikke, vil hun helt opgivet det, ihvilke der ikke kommer alleller maatte Midler dertil. Nu er jeg heller ikke saa opsat paa det mere, vi ved jo kun ønsket det længst muligt for Kendes Skyld end for Kendes Helbred, og hvem mener vi dog, at det

I morgen skal A. og Elle
til Odense at hente Ørn
dag for mig og et vigtig
Ærinde for dem selv. Vi
er helt til Middag hos Ho
stedal Kl. 2½ og vor Jager
de kan med hjem, tar
vi absolut have dig
med? Vejret, at han kan
tage en Z'kamhre
Igaar var de gagende til
Kreuker en lidt Grev
og Grevinden var vo
nuoglet venlig imod
dem, fulgte dem hegge
med i Kgalig dem Vejet
paa. Jeg vilde have ve
ret med, men de vilde
alene og det Resultat
blev vor gode gamle ved
ven fik dejlig Chokolade
af den fineste Sort.
Nu kan Herre Gud vel
synge, hvad de vilde hjem
enten Hoffe, Ihr ellers Chocolade

BB8500

Jeg skynder mig at
meddele Dem, at
Hellig Skjærtorsdag,
den 17de April, vil
Jeg være villig til
at udføre det forefaldende
Arbejde. – Jeg er
altså til Deres
Disposition; det
er meget dejligt at
denne Vinter ja
gælder Dem!
Jeg sover altid
til Middag.
Deres vel-
hengivne
Alfred Hjort
og Jeg synes Dem talte
om, at De kunde over-
rede Lemmet tilbage.
Sender De det Søndag
Aften, er Jeg vel
at faa dem med i Dag
Mandag Aften.
De og Deres Børn
Jeres hengivne
Hans Christian Andersen.

Tænk mig en Fyrken
Pauken Klæren forbundet
med en Herzgar Fuld-
mægtig. Trælkhaug
Jeg er bi paa Kontoret
de faae alle Kundes
Klager efter hendes
og naar de saa kunde
faae hatt paa et Kon-
tor, saa Bonden kunde holdt
sagt for Dig selv. For
mange Aar siden skal
Lars Kvinnemarken,
see det saa, at falde av
en Hest endelig. Hvil
kare paa med Murstein
og hadd stenggrepet
veldig. Jo ved Dig
Gunder faae hatt Ulykg-
de for Fyrken Gr. mon
den Stakkel kjøre Vogn
et hedenstovet Kom. En
daarlig Stil hendt

finansiell Gang, Kan
ser vel op til Regelde
en Gang ?? Hør nu
Basse! vil De nu sætte
Dig for at skrive nøiagtig
Brev til os, Jeg vil holde
Dig med Timmerker til
at skrive en Gang
Igen, det er mig en
saa stor Ubehagelighed at
faae Breve fra Eder, og
Johanne kan Jeg ikke
med gode rigtig Fordring
om gode Dage. Men skriv saa ett
par Gange paa et Brev
om alle Handlegjorelser
ting, om Din Moder an-
liger og saa videre, det vil
gjøre Dig Lær, det vil
ogsaa blive langt bedre
at skrive, naar Du kommer
i Gang med at skrive en

BB8500

alt muligt unaadt og
stort. Saa skal vi gaa
i samme Tur. Ludvig
har sagde egaa at han
kunde ha' lidt ondt
for. – Stakkels Lauf
Jeg vilde saa gerne gøre
Dem noget om ikke saa
meget for Dem, vi vil se at skaffe
Hej. – Det var dumt, du
ikke kunde skrive dagen
at du kom med Aftoget.
Saa kunde vi have gået
derned til Dig. Jeg har
en dejlig Seng til dig.
Vi skal gaa ned til Bryggen
og se, om vi kan faa
Lov til at leje en Baad
og saa skal
vi ro ud til Dem R. og
Frants og Else, har
Ikke Lyst til at gøre
siden Gud,